

— hvad der vilde gælde, naar Loven intet udtalte om dette Punkt — i Tilfælde, hvor 3-Aars Fristen endnu ikke er udløbet ved Lovens Ikrafttræden, men ogsaa, hvor den er udløbet efter Udgangen af Aaret 1942. Dette faar Betydning for Kuponer, der er forfaldne i de første Maaneder af Aaret 1940. For deres Vedkommende kan det tænkes, at Forevisning ikke er sket inden den 9. April 1940 og siden har været umulig. Der er efter Justitsministeriets Formening Trang til ogsaa at medtage disse Tilfælde. En saadan Regel vil ikke medføre uheldige Følger for Skyldnerne, da de Kuponbeløb, der er forældede i Løbet af de første Maa-

neder af Aaret 1943, endnu ikke er taget til Indtægt af Skyldneren paa hans Aarsregnskab. Ved sin Henvendelse til Justitsministeriet havde Nationalbanken henstillet at udstrække Forlængelsen til alle Tilfælde, hvor Kravet ikke var faldet bort før Krigsudbruddet. Justitsministeriet maa imidlertid nære Betænkelse herved, da det kan tænkes, at de før Udgangen af Aaret 1942 forældede Beløb allerede er taget til Indtægt i afsluttede Aarsregnskaber.

Nationalbanken har derefter tiltraadt den i § 3, sidste Punktum, fastsatte Begrænsning i Anvendelsesomraadet for § 2, Stk. 2.